

2003:54

Interpellation av Mikael Söderlund (m) om tillväxten och skatterna

Det var en stad på frammarsch som den socialdemokratiskt ledda vänstermajoriteten tog över i Stockholm efter valet 2002. Socialbidragsberoendet hade under de föregående åren minskat med nära 50 procent och arbetslösheten med 40 procent. Inte på 25 år har bostadsbyggandet varit så omfattande som 2002. Under den borgerliga mandatperioden satsades tre miljarder kronor extra satsades på de prioriterade områdena skola, äldreomsorg och handikappomsorg under den förra mandatperioden, samtidigt som man genom att prioritera kärnverksamheten och konkurrensutsättning lyckats sänka skatten fyra år i rad och ändå nå ett stort överskott i finanserna.

Idag, mindre än ett år senare, är bilden en annan. De senaste rapporterna över den ekonomiska utvecklingen i Stockholm är ingen munter läsning. Att tillväxten har avstannat märks inte minst av att arbetslösheten har ökat kraftigt i Stockholm. Samtidigt har antalet varsel nästan fördubblats jämfört med samma tid förra året. Siffror från Jobs and Society NyföretagarCentrum visar vidare att andelen nyregistrerade företag per tusen stockholmare är den lägsta sedan 1998. Då som nu var det socialdemokraterna som styrde i stadshuset. Dessutom fortsätter nyföretagandet att minska. Men situationen är tuff även för befintliga företag. Det framgår av att antalet konkurser i Stockholms län har ökat med nästan en tredjedel.

Dagens dystra ekonomiska läge kan självklart till viss del förklaras av den internationella konjunkturen. Men samtidigt är utvecklingen i Stockholm oerhört mycket sämre än i övriga Sverige. Ansvaret för detta faller tungt på den politik den nuvarande socialdemokratiskt ledda majoriteten för.

Trots den sämre ekonomiska utvecklingen i Stockholm är majoritetens förslag till budget för 2004 oroväckande tom på förslag som kan leda till ökad tillväxt i Stockholm. Tvärtom för man en politik på område efter område är direkt tillväxtfientlig.

Ett exempel på detta är den skattechock som bara i Stockholmsregionen har lett till 5,4 miljarder kronor i minskade inkomster för hushållen. För att få en

uppfattning om siffrans storlek kan nämnas att den totala omsättningen för Gallerian 2001 var 850 miljoner. Köpkraftsminskningen i och med skattechocken motsvarar alltså 6 gånger hela Gallerians omsättning. Vi varnade tidigt för att skattechocken skulle leda till att företag slås ut och till stigande arbetslöshet. Tyvärr överträffar verkligheten till och med våra värsta farhågor.

Till detta kommer det interkommunala skatteutjämnningssystemet som innebär att Stockholms stad under innevarande år betalar ca 4 miljarder till verksamhet i andra kommuner. Det motsvarar drygt 5 000 kr per stockholmare eller närmare 3 skattekrönor (ca 2,80). När pengarna försvinner ur stadens intäkter påverkas naturligtvis även den ekonomiska utvecklingen i Stockholm. Och utjämningskatten väntas bara att öka för varje år. Som vattnet som urholkar stenen riskerar skatteutjämnningen att – om inte socialdemokraterna i kommun, landsting och regering agerar – att fortsätta dräneringen av Stockholmsregionens växtkraft.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga ansvarigt borgarråd följande:

1. Vad är Du beredd att göra för att mildra de negativa effekterna som vänstermajoritetens skattehöjningar i stad och landsting medfört för Stockholms näringsliv och för tillväxten?
2. Anser Du att det är rättvist att låginkomsttagare i Stockholm via det interkommunala skatteutjämnningssystemet subventioneras höginkomsttagare i andra kommuner?
3. Är Du beredd att medverka till att den brandskattning av Stockholm som Ditt parti är ansvarig för på riksplanet upphör?
4. Om svaret är ja, vilka initiativ har Du tagit eller ämnar Du ta för att åstadkomma detta?

Stockholm den 14 maj 2003

Mikael Söderlund